

her sigter ikke til Forsamlingshuse, men der kunde gives andre Ejendomme, med Hensyn til hvilke det samme vil gælde. Naar der er hævdet, at jeg vil lægge Sten i Vejen for dette Lovforslag, er det kun til en vis Grad Sandhed. Jeg ønsker af Hensyn til de Jernbaner, som ere ved at være færdige, at vi faa dette Lovforslag vedtaget. Jeg kan imidlertid for min Del ikke stemme for det i den Affattelse, det i Øjeblikket har, men det er mit Haab, at det i Udvalget skal kunne ændres saaledes, at det bliver noget mere antageligt.

Birek: I og for sig har jeg aldrig været rigtig glad ved dette Lovforslag om Jernbaneskyld, fordi vi altid have anset det for noget ganske tilfældigt og noget egentlig umuligt med blot tilnærmelsesvis Korrekthed at finde, hvilken Værdistigning der skyldes Jernbanen, og hvilken der skyldes Ejendomsmotivet, og hvor langt det skal gaa. Jeg er ogsaa enig i de Bemærkninger, som faldt fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) om det tilfældige og forskelligartede i denne Vurdering; men det gælder, tilstaar jeg, al Vurdering. Der er oven i Købet i Landstinget fremdraget det ganske morsomme Tilfælde, at en Ejendom, som falder i Værdi, kan komme til at betale Jernbaneskyld, fordi det kan konstateres, at den er steget i Værdi paa Grund af Jernbaneanlægget, medens Faldet skyldes andre Grunde, og at den, hvis Jernbanen ikke havde været, vilde være falden endnu mere. Det viser sig, at i Virkeligheden bliver denne Lov lidet tilfredsstillende, for Modstanderne af en Grundværdibeskatning ane her en Begyndelse til en saadan Beskatning — at det utvivlsomt er en Begyndelse, skulle vi ikke skjule —, og gennem det ærede Medlem fra Svendborgs Udtalelser klang denne Bekymring ganske tydeligt og klart og med samme Styrke som fra den Landstingsmand, der var de Frikonservatives Ordfører i det andet Ting, og Venner af Værdistigningsskatten ville maaske med en vis Ret sige, at vedtage vi denne Lov, er der i Virkeligheden slaaet Bom for en kommunal Værdistigningsskat, idet vi saa at sige for et Tidsrum af 50 Aar have lagt Beslag paa Værdistigningen for en Del af Jorden. Derfor tror jeg, at der i Virkeligheden er liden Glæde over denne Lov, ogsaa hos dem, som ville stemme for den. Sagen er imidlertid, at i den Jernbanelov, vi have vedtaget, staar der positivt den Bestemmelse, at Betingelsen for de nye

Baner er Jernbaneskyldens Gennemførelse, og derfor er der nu kun 2 Veje at gaa. For mig kunne de Herrer gaa hvilken af Vejene de ville, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er kun 2 Veje. Den ene Vej er den: at ophæve den Bestemmelse, der er vedtagen i Jernbaneloven. Ville de Herrer gaa den Vej, skal jeg med Glæde stemme derfor. Den anden Vej er den: at vedtage dette Lovforslag uændret endnu i denne Samling. De Herrer have ganske vist Ret i de Angreb, der ere komne frem; det er rigtigt eller kan være rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Svendborg sagde, at Værdistigningen skal i alt Fald kunne konstateres, inden den beskattes. Det kan være rigtigt, hvad de Radikale siger, at de 10 pCt., der ikke blive beskattede, bevirke; at Værdistigningen i ret stort Omfang ikke bliver beskattet, men der er ikke andet at sige hertil, end at man, hvis man ikke vil gaa den Vej at ophæve Bestemmelsen i Jernbaneloven, maa blive enig i Aar. Saa vidt jeg kan se og kender Forholdene, maa jeg derfor tilraade at vedtage dette Lovforslag uden Ændringer af væsentlig Betydning og egentlig allerhelst, som det er.

Der er en Grund til, som gør, at man bør vedtage Lovforslaget, som det er: Det er et Spring ud i Praxis. Teorien kan ikke paa Forhaand sige noget som helst, vi vide neppe rigtigt, hvad vi vedtage, og hvorledes det vil virke. Lad os derfor nu komme til det praktiske Forsøg, andet er der ikke at gøre. Hermed vil jeg fraraade baade de af Højre og de af de Radikale ønskede Ændringer og anmode Dem om at støtte det Forslag, hvorom Reformpartiet, de Moderate i Landstinget og Højre, ledet af Gehejmeetatsraad Bramsen, ere blevne enige.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Vi ere altsaa enige om, at Forsamlingshuse gælder Bestemmelsen i § 5 ikke, men han sagde, at der kunde være lignende Ejendomme, med Hensyn til hvilke den gælder. Jeg kan ikke se, at Lovens § 5 omfatter andet, end hvad den nævner, og jeg vil spørge det ærede Medlem, hvad han tænkte ved Udtrykket: Noget lignende som Forsamlingshuse, der kan komme ind under denne Lovs § 5.